

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Infantibus, Et Langvidis Expositis. Titvlvs XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

Constitutioni a tunc breviter respondemus, quod monachus aliquem sacrum ordinem in apostasia recipiens, quantumlibet suo fuerit reconciliatus Abbati, & receperit penitentiam, absque dispensatione Rom. Pontifici ministrare non poterit in ordine sic suscepto.

DE HIS, QUI FILIOS OCCIDUNT.

TITVLVS X. CAP. I.

Mulier occidens fratre filium, debet perpetuo in monasterio penitere, si tamen timetur de innocentiis, datur, vel saltem non denegare sibi licentia nubendi.

Alexander III. Tornacen. Episcopo.

Veniens h ad nos M. mulier lachrymabili nobis confessione monstravit, quod cum de quodam filium genuisset, & ille tibi sepe turgido vultu improperasset, quod filius ejus non esset, ipsa iracundie calore ducta, eundem filium interfecit: [1 & 7.] Mandamus, quatenus eam labores inducere, ut ad aliquod monasterium transeat, in quo peccata sua perpetua penitentia deploret. Si autem (repugante carnis fragilitate) ad hoc induci noluerit, ei licentiam in domino nubendi tribuas: quia tutius nobis videtur, ut in domino nubat uni soli, quam in honeste multos admittat.

[1] Quo tempore comes Flandrensis, eam totam terram usque ad septennium abjurare coegit, nisi de uxore licentia veniret. Cumq; se nostro aspectu presensisset, & quod cum uxorem accepisset Hierosolymam profectura nobis asserit, sua proposuit, & nos eam qua in partibus illis presentia sua non posset esse utilis, sed damnoisa, a Hierosolymitano itinere revocantes, ipsam s. t. duximus remittendam: presentium tibi auct.

CAP. II.

Mulier occidens filium, propter hoc a viro separari non debet, sed alia penitentia sibi imponitur.

Lucius III. Parisien. Episcopo.

Intelleximus e, quod M. mulier filiam parvam furor accensa discolico iugulavit, propter quod Dominus terra maritum eius ipsam compulsi abjurare. Quia vero illum alios habere filios intimasti: mandamus, quatenus super hoc provideas, quod sui sceleris poenitentiam huius, & saluti ejus ac filiorum per tuam providentiam consulatur: & non obstante juramento, quod a viro dictus dominus proponitur extorsisse, eam (sicut expedire videris) eidem viro restituas, ita quod filios suos liberare possit & pacifice gubernare.

CAP. III.

Se summus, poenitentiam parentum, circa quos peccata reperiuntur, operetur.

Idem.

Definantibus a autem, qui mortui reperiuntur cum patre & matre, & non apparet, utrum a patre vel a matre oppressus sit ipse vel suffocatus, vel propria morte defunctus, non debent inde securi esse parentes, nec etiam sine poena: sed tamen consideratio debet esse pietatis, ubi non voluntas, sed eventus mortis causa fuerit, si autem eos e non latet ipsos interfectores esse, scire debent se graviter deliquisse. Quidam autem penitentiam trium annorum judicant esse debere, quorum unum peragant in pane & aqua.

a Vide pra aliu Henricum Boch. & Hofsten precedenti c. citatum. b C. i. ed. tit. in 1. comp. & post Conc. Lat. sub Alex. III. p. 30. c. 12. vide Hist. hinc in summa. c C. 2. ed. tit. in 1. comp. & post Conc. Lat. p. 30. c. 23. d C. 1. ed. tit. in 2. comp. e Vox, 101, deest in quibusdam exemplaribus.

DE INFANTIBUS, ET LANGUIDIS POSITIS.

TITVLVS XI. CAP. I.

Infans expositus a patre vel alio ex consensu, si non habente, hoc ipse a patre postulare liberatur, si non habente, hoc ipse a patre postulare liberatur. Item si pater liberet, quod ob predictum casum liberatus a demerito patris. Et idem juru est in predictis languidis expositis, cum in statu, vel si in alimonia detententur, si tamen, qui praedictam praesentem, nullum jus in eis agnoscunt.

Gregorius IX.

Si a patre live alio sciente ipse aut ritum habens, (relegato pietatis officio) infans expositus cum hoc ipso a postulare fuit pater liberatus. Et hoc casu in ingenuitatem liberetur, & si in libertatem eripitur, quod & de predictis expositis cum languidus expositi fuerint, vel si alimonia tamen impie negari contigerit, est dicendum, quod non suscipiant, non possunt propter hoc in omnia postulare jus aliquod vindicare.

DE HOMICIDIO & VOLUNTARIO CASUALI.

TITVLVS XII. CAP. I.

Homicida incorrigibilis debet deponi, & rati vasa sibi non dantur.

In Exodo 2.

Si quis per induriam & occiderit proximum suum, & per infidias: ab aliam meo oculis eius, & ratiatur.

CAP. II.

Poenitentiam occidens latronem, ubi in pace liberaretur, si vero aliter liberare fecerit, non tenetur penitentiam, nisi ad cautelam.

Ex penitentibus Romano.

Interfeci furem aut latronem, ubi compunctus erat absque occisione: quia ad imaginem Dei erat, & a. o. dies non in re ecclesiam: & lancea vestimenta ab eccis & positus qui interdicti sunt. & deo, quod equitatu, illos supradictos dies abstinere. In sexta tem & quinta feria & sabbato, aliquo genere panum, vel oleibus, pomis, & parvis pisciculis, ut modico cervisia utere temperet. Si autem liberando in conditione, te tuaque liberando huiusmodi diebus interdicti si aliquo sejunare volueris, hunc et tibi: & eleemolynam fac largier. Si Prebiter eundem fecerit, non deponatur: tamen quantum ad poenitentiam agat.

CAP. III.

Non occidit sui dicitur sine culpa, sed nullatenus.

Augustinus super Exodo.

Si perfodiens h inventus fuerit fur, & poenitentia stitutus fuerit, non est illi homicidium imputandum. Si autem oritur sol super eum, reus erit. Homicidius ergo non pertinere ad eum homicidium, si fur poenitentia occidatur: si autem dicitur fur, & homicidium pertinere. Hoc est enim quod ait: Si occiderit super sol, & c. quia poterat diligeret, quod ad homicidium non ad occidendum venisset: & inter non debet poenitentiam.

a In Cod. Barb. De infantibus languidus, & postquam in Cod. Barb. Nam etiam in hoc casu, & c. Vbi cum dicitur de reform. c. 7. d Exod. c. 21. e C. 1. ed. tit. in 1. comp. & post Conc. Lat. p. 30. c. 23. f vide Bernard. Dicit in praesentibus, & c. 1. ed. tit. in 1. comp.